

glade og festlige Nydelse af Livet vise sig en uhyggelig Stengæst for ham — Frygten for den Dag, da Landets dekorerede og dekolleterede Rangspersoner valgte sig en anden Favorit blandt den ulvehylende danske Kunstnerflok.

Der havde netop i de sidste Dage lydt et Varselsskrig i hans Øre. I Anledning af en Dødsbo-Auktion, hvor et af hans Portræter kun opnaaede en lav Pris, havde et af Smaabladene ondskafuldt bemærket, at „Hr. Kunstgrosserer Karsten Froms Stjerne aabenbart er i Dalen“, og det var paa Grund af denne Vittighed, at han trods Jytte Abildgaards Nærværelse havde været saa tavs hele Aftenen. Jyttes vedvarende Kulde havde yderligere nedstemt ham.

Da han havde sagt Godnat udenfor Restaurationen, var han gaaet hjemad gennem Strøget.

Paa Vejen kom han forbi den populære Kunstnerkafe „Lysesaksen“, der laa paa et Hjørne i en lav Mezzanin. Den var engang ogsaa hans Stamkneipe; men han havde i mange Aar ikke besøgt den, fordi han overhovedet havde opgivet alt Samkvem med sine tidligere Venner og Kunstbrødre, der ikke en Gang vilde hilse ham, naar de mødtes paa Gaden.

Han fik nu det Indfald at gaa derop. Det var ham ikke selv klart, hvad der drev ham, men han gjorde sig overhovedet sjælden den Ulejlighed at kontrollere sine Bevæggrunde, fulgte som oftest en Indskydelse blot af Lyst til at se, hvad der vilde komme ud af det.